

Νέα Σελήνη Κριού Λονδίνο, 16 Απριλίου 2026

Πρωτοποριακή Καλή Θέληση

Gabriel Dulcu

Καλησπέρα αγαπητοί φίλοι, και ένα θερμό καλωσόρισμα σας απευθύνω σε αυτή τη συνάντηση διαλογισμού για τη Νέα Σελήνη στον Κριό.

Υπάρχει κάτι ιδιαίτερα έντονο όταν συγκεντρωνόμαστε για να διαλογιστούμε αυτή την εποχή του χρόνου στο ζωδιακό σημείο του Κριού. Ο Κριός είναι ο εγκαινιαστής του αστρολογικού κύκλου· είναι το ζώδιο των ενάρξεων, της πρώτης ώθησης, της ζωής που ορμά μπροστά. Από την άλλη, η ίδια η Νέα Σελήνη αποτελεί το ξεκίνημα της σεληνιακής περιόδου, το σημείο του ελάχιστου φωτός, απ' όπου ένας νέος κύκλος, αργά και απαλά, αρχίζει να ξετυλίγεται. Επομένως, απόψε βρισκόμαστε κατά κάποιον τρόπο σε ένα διπλό ξεκίνημα. Θα ήταν λοιπόν φυσικό να κάνουμε μια παύση και να αναρωτηθούμε: ποια νέα ποιότητα της καλής θέλησης θα μπορούσε ο καθένας μας να φέρει στη ζωή του και στην υπηρεσία μας τις επόμενες εβδομάδες;

Χρησιμοποιώ εσκεμμένα τον όρο «καλή θέληση», για να δώσω έμφαση στο γεγονός ότι η καλή θέληση δεν είναι μια παθητική ιδιότητα· είναι κάτι περισσότερο από την απουσία και μόνο της κακής θέλησης ή από την άνετη ζεστασιά που νιώθουμε προς όσους βρίσκονται ήδη στο εγγύς περιβάλλον μας. Είναι κάτι πιο σύνθετο και, θα μπορούσα να πω, κάτι εγγύτερα στο πνεύμα του Κριού από ό,τι θα μπορούσαμε να υποθέσουμε με την πρώτη ματιά.

Σκεφτείτε για μια στιγμή οποιαδήποτε κατάσταση στην οποία μια σχέση έχει επιδεινωθεί, σε μια οικογένεια, σε μια κοινότητα, μεταξύ λαών ή εθνών, όπου κυριαρχεί απόσταση ή δυσπιστία. Σχεδόν σε κάθε τέτοια περίπτωση έρχεται η στιγμή που κάποιος πρέπει να κάνει το πρώτο βήμα· κάποιος πρέπει να απλώσει το χέρι χωρίς να ξέρει αν θα γίνει δεκτό· κάποιος πρέπει να προτείνει συνεργασία εκεί όπου ο ανταγωνισμός ή η αδιαφορία έχουν γίνει συνήθεια. Κάποιος πρέπει να ξεκινήσει. Αυτή η πράξη, όσο συνετά κι αν γίνεται, συχνά χωρίς ανταμοιβή και σε μεγάλο βαθμό αόρατη, είναι μια πράξη γνήσιου θάρρους, η οποία κατ' αυτό τον τρόπο εκφράζει την καλή θέληση. Είναι, με την βαθύτερη έννοια, μια πράξη του Κριού.

Η Αλίκη Μπέιλη, στο βιβλίο *Η Επανεμφάνιση του Χριστού*, παρουσιάζει ένα όραμα αυτής της δυναμικής, που ποτέ δεν με άφηγε αδιάφορο. Γράφει για μια εποχή όπου «η θέληση για το καλό θα ανθίσει ως κατανόηση, και η κατανόηση θα ανθίσει ως καλή θέληση στους ανθρώπους».¹ Είναι η εικόνα ενός σπόρου που γίνεται ανθός, μιας ζωντανής οντότητας που δεν μπορεί να εξαναγκαστεί, παρά μόνο να καλλιεργηθεί. Έτσι, η καλή θέληση δεν αποτελεί επινόηση ή κατασκευή· αυξάνει και αναπτύσσεται

από κάτι βαθύτερο, κάτι που έχει πρώτα ριζώσει μέσα μας. Και, όπως κάθε ζωντανό στοιχείο, χρειάζεται τις κατάλληλες συνθήκες για να ανθίσει.

Ποιες είναι όμως αυτές οι προϋποθέσεις; Νομίζω ότι οι περισσότεροι από εμάς γνωρίζουμε, από την εμπειρία μας, πόσο δύσκολο είναι να είμαστε πραγματικά διαθέσιμοι για τους άλλους ενόσω βρισκόμαστε σε πόλεμο με τον εαυτό μας. Όταν μας τραβούν σε αντικρουόμενες κατευθύνσεις ανεπίλυτες εντάσεις, φόβοι που κρύβουμε μέσα μας, επιθυμίες που έρχονται σε αντίθεση με τις βαθύτερες αξίες μας, αυτό που προσφέρουμε στους άλλους επηρεάζεται αναπόφευκτα από αυτές τις εσωτερικές ανικανοποίητες ανάγκες. Με τη σειρά της, η καλή μας θέληση αναιρείται και απενεργοποιείται. Δίνουμε κάτι, και ύστερα αποσυρόμαστε. Ανοίγουμε για μια στιγμή, κι ύστερα ξανακλεινόμαστε.

Όταν όμως κάτι σταθεροποιείται και εναρμονίζεται μέσα μας, έστω και εν μέρει έστω και ατελώς στην ατραπό προς την ολοκλήρωση, κάτι αλλάζει στην ποιότητα αυτού που μπορούμε να προσφέρουμε. Όταν υπάρχει μια ορισμένη ευθυγράμμιση μεταξύ αυτού που νιώθουμε, αυτού που σκεφτόμαστε και αυτού που πράττουμε, η καλή θέληση παύει να είναι μια προσπάθεια και αρχίζει να μοιάζει περισσότερο με μια φυσική έκφραση αυτού που είμαστε. Αυτή η σταδιακή αναζήτηση του προσωπικού μας νοήματος δεν χρειάζεται να περιγραφεί με τεχνικούς όρους. Είναι απλώς το αποτέλεσμα της ειλικρινούς και υπομονετικής προσπάθειάς μας να γίνουμε πιο ολοκληρωμένοι. Είναι μια αθόρυβη προετοιμασία, χωρίς την οποία η καλή θέληση παραμένει μόνο μια όμορφη πρόθεση αντί για μια ζωντανή πραγματικότητα.

Αυτή η σκέψη μας φέρνει πίσω στον Κριό. Το ζώδιο αυτό ξεκινά με την επιβεβαίωση του εαυτού, την θαρραλέα, ενίοτε πεισματάρικη παρόρμηση να ξεκινήσει κανείς μόνος του, να αρχίσει κάτι καινούργιο, να αφήσει το στίγμα του σε κάτι, καθώς σ' αυτό υπάρχει ένα μεγαλείο. Ο κόσμος έχει ανάγκη από όσους τολμούν να ξεκινήσουν. Από την άλλη, ο Κριός φέρει μέσα του μια βαθύτερη κίνηση, ίσως λιγότερο εμφανή, αλλά πιο διαρκή. Ο πρωτοπόρος που έχει κάνει την εσωτερική εργασία, που έχει περάσει μέσα από τη σύγκρουση της αυτοεπιβεβαίωσης προς κάτι πιο ολοκληρωμένο, ανακαλύπτει ότι το ίδιο θάρρος που κάποτε ώθησε τον εαυτό προς τα έξω μπορεί τώρα να στραφεί προς μια διαφορετική κατεύθυνση. Μετατρέπεται σε θάρρος, να βγει κάποιος από την απομόνωση και να συνάψει μια αυθεντική σχέση. Το «Εγώ», που ο Κριός εγκαινιάζει τόσο δυναμικά, βρίσκει την ολοκλήρωσή του, σε μια βαθύτερη στροφή του σπειροειδούς, στην ανακάλυψη του «Εμείς».

Κι ωστόσο αυτό δεν συνεπάγεται διάλυση της ατομικότητας, αλλά ακριβώς το αντίθετο. Μόνο εκείνος που έχει βρει ένα πραγματικό εσωτερικό θεμέλιο μπορεί να ενταχθεί πραγματικά στην ομαδική ζωή χωρίς να χάσει τον εαυτό του, χωρίς να επιβάλλεται αλλά ούτε και να διαλύεται. Η Μπέιλη το εκφράζει επακριβώς: «Η θέληση-για-το καλό του Οίκου του Πατρός μπορεί να γίνει η καλή θέληση της Βασιλείας του Θεού και να μετασηματιστεί σε ορθές ανθρώπινες σχέσεις από τη νοήμονα ανθρωπότητα».² Κάτι κατασταλάζει εδώ, από τα ύψη της πνευματικής πρόθεσης στην έμπρακτη κατάσταση του πώς συμπεριφέρονται οι άνθρωποι μεταξύ τους στην καθημερινότητα. Η θέληση-για-το καλό επιδιώκει να ενσωματωθεί κι αυτό που την ενσωματώνει είναι οι άνδρες και οι γυναίκες καλής θέλησης, οι οποίοι είναι αρκετά ολοκληρωμένοι ώστε να παραμένουν σταθεροί και αρκετά θαρραλέοι ώστε να

καινοτομούν, υφαίνοντας ήσυχα και αδιατάρακτα τον ιστό των ορθών ανθρώπινων σχέσεων σε κάθε τομέα της ζωής.

Σε μια εποχή που τόσες πολλές δυνάμεις ωθούν την ανθρωπότητα στον διαχωρισμό, στην υπεράσπιση του γνωστού και οικείου, στην απόρριψη του διαφορετικού, στην οπισθοχώρηση σε φυλετικές ομάδες και στον φόβο, η επιλογή της διάνοιξης της καλής θέλησης πέραν αυτών των διαχωριστικών ορίων αποτελεί από μόνη της μια πράξη πρωτοποριακή. Τα μέλη του Νέου Ομίλου των Παγκόσμιων Υπηρετών είναι, υπό αυτή την έννοια, οι αληθινοί πρωτοπόροι της εποχής μας. Όχι σε ζητήματα εδαφών ή τεχνολογίας, αλλά πρωτοπόροι των ορθών ανθρώπινων σχέσεων, καθώς εισάγουν αθόρυβα νέα πρότυπα συνεργασίας και καλής θέλησης σε κάθε τομέα δράσης τους.

Και έτσι φτάνουμε στην παρούσα στιγμή, εδώ και τώρα, σε αυτή τη συνεύρεση και την σιωπηλή εκκίνηση που πραγματοποιούμε από κοινού. Κάθε φορά που συναντιόμαστε στη Νέα Σελήνη, κάνουμε μια νέα αρχή. Φυτεύουμε κάτι, όχι μέσα στο χώμα, αλλά μέσα στη συνείδηση. Έτσι, οι ατομικές μας δεσμεύσεις προς την καλή θέληση δεν παραμένουν ξεχωριστές. Όπως έλεγε ο Τεγιάρ Ντε Σαρντέν: «Στην κορυφή θα βρείτε ότι είστε ένα με όλους εκείνους που, από κάθε κατεύθυνση, έφτασαν στα ίδια ύψη. Επειδή, ό,τι ανυψώνεται πρέπει να συγκλίνει». Όταν εκείνοι που υψώνονται και κατά την ανύψωση συναντώνται, γίνονται μέρος από κάτι μεγαλύτερο, συνεισφέρουν στο δίκτυο της καλής θέλησης μια ζωντάνια που αργά και σταθερά μετασχηματίζει τη συνείδηση της ανθρωπότητας.

Καθώς περνάμε τώρα στον διαλογισμό μας, ας διατηρήσουμε στο νου μας μία και μόνη πρόθεση: να γίνουμε, με όποιον τρόπο φυσικά ταιριάζει στον καθένα μας, εγκαινιαστές της καλής θέλησης σε αυτόν τον νέο κύκλο. Χωρίς να περιμένουμε τις ιδανικές συνθήκες και χωρίς να περιμένουμε τους άλλους να κάνουν το πρώτο βήμα. Ξεκινώντας, όπως ο Κριός πάντα ξεκινά, με το θάρρος του πρώτου βήματος.

Η ακριβής ώρα της Νέας Σελήνης στον Κριό είναι αύριο στις 12:53 BST / 14:53 EEST. Ας εισέλθουμε τώρα ενωμένοι στη στιγμή του διαλογισμού μας.

Αναφορές

1. Αλίκη Μπέιλη, Η Επανεμφάνιση του Χριστού, σ. 14
2. Αυτόθι, σ. 53
3. Pierre Teilhard de Chardin, The Phenomenon of Man